

(באן חסר) אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה
הלשון)

והאדם ידע את חיה אשתו וכיו',
וכי לא יידע אותה עד אותו הזמן?
אלא מיום שנחרכ ביה המקדש,
הקדוש ברוך הוא לא התיחס עמו
שכינתו בימות החל, ולא היה
ישראלי מפירים את פחו בימות
החל, משום שפמישת העבר
והשפחה בהם, אמר שיעברו מן
העולם, מיד וידע אדם עוד את
אשרתו, ובאותו הזמן, כי מלאה
הארץ דעה את יהו"ה, ובאותו
זמן יתקיים הפתוח ביכלום ירעוי
אותי למקטנים ועד גודלים, ובימים
זהו יתיה יהו"ה אחד ושמו
אחד.

דבר אמר, והאדם ידע את מזוה
אשרתו ותהר ותלך את קין, ידע
וראי, כמו ומרדכי ידע. יש ידיעה
לטוב ויש ידיעה לרע. בזמנם
שהוליך את קין, ידע את כל
אשר נעשה, אותו זוהמה, ועד
אותו מקום שפמישת ומתחפשות
זוהמה בכל הדורות.
ושלשה גיגולים, עליהם נאמר
הן כל אלה יפעל אל פעמים
שלוש עם גבר, אחר שתגבר
ביצרו, שלא עוזה חטא,
ובידעה אז של קין היה
שהתגלה לו עד אותו מקום כי
שהתפשטה, שעלו נאמר כי
משרש נחש יצא צפע, משום
שהוא משורש נחש שהטיל זוהמה
בחיה, מלאך המות שגרום מיתה
לאדם ולכל הדורות שלו, אך זה
דרכו להרג, ומשום זה הגה את
הכל.

זוהמה אז שגילה ממנה היה
לילית, אפס של הערב רב,
עליה נאמר רגלה ירדות מות
וכיו', שהיה סם הפמות של אל
אחר שהוא סמא"ל, והוא הפרי
שלו, גם - לרבות אל אחר,

(כאן חסר) אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון).

והאדם ידע את חיה אשתו וכיו' (שם ד א), וכי
אלא מיומא דאתחרב بي מקדשא קודשא בריך
הוא לא אתייחד בשכינתיה ביומין דחול, ולא
הוא ישראל אשטמוּען תוקפיה ביומין דחול,
בגין דממשלה דעתך ושפחה בהון, בתר
דייתעבורון מעלה מא מיד וידע אדם עוד את
אשרתו וביהיא זמנה (ישעה יא ט) כי מלאה הארץ
דעה את יהו"ה, וביהיא זמנה אתקאים
קרו (ירימה לא לג) כי כלם ידעו אotti למקטנים
ועד גודלים, (ויריה יד ט) וביום ההוא יתיה יהו"ה

אחד ושמו אחד.

דבר אחר והאדם ידע את חיה אשתו ותהר
ו��לך את קין, ידע ודאי בגון (אסטר ד א)
ומרדכי ידע, אית ידיעה לטוב ואית ידיעה
לביש, בזמנה דאולידת לקין ידע את כל אשר
נעשה ההוא זוהמא, ועד ההוא אטר דמטי
ואטפשת ההוא זוהמא בכל דרין, ותלת
గלגולו, עליהו אתר (איוב לג ט) הן כל אלה
יבעל אל פעמים שלוש עם גבר, בתר דיtagbar
ביצירה דלא עביד חטא, ובהאי ידיעה דקין
אייהו דאתגלי ליה עד ההוא אטר דאטפשת,
דעליה אתר (ישעה יד ט) כי משרש נחש יצא
צפע, בגין דאייהו משרש נחש דאטיל זוהמא
בתחיה, מלאך הפמות דגרים מיתה לאדם ולכל
דרין דיליה, הכי, האי דרכיה לקטלא, ובגין
דא קטיל להבל.

והאי זוהמא דאתגניטיל מגיה איה לילית
איפא דעתך רב, עליה אתר (משל ה)
רגליה יורדות מות וכיו', דאייה סם מות
דאלאך דאייה סמא"ל, וαιיה איבא דיליה,
גם לרבות אל אחר, נחש בגינה אתר (בראשית